

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 7C/41/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6113234887
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 06. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ama Odalošová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2014:6113234887.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Banská Bystrica pred sudkyňou JUDr. Amou Odalošovou v právnej veci navrhovateľa TELERVIS PLUS a. s., so sídlom Staré Grunty 7, Bratislava, IČO: 35 717 769, v konaní zastúpenom JUDr. Alanom Strelákom, advokátom, advokátska kancelária so sídlom Na Vříšku 12, Bratislava, IČO: 31 819 702, proti odporcovi S. T., V. XX. XX. XXXX, V. P. B. T. XX, P. P., L. Q. O. N. E. X., O. N. T. P. P., so sídlom Skuteckého 28, Banská Bystrica, o zaplatenie 550,00 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd konanie v časti o zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 92,40 Eur **z a s t a v u j e**.

Odporca je **p o v i n ť** zaplatiť navrhovateľovi sumu vo výške 498,00 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 398,00 Eur od 04. 05. 2012 do zaplatenia, a to do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Vo zvyšku súd návrh **z a m i e t a**.

Odporca je **p o v i n ť** zaplatiť navrhovateľovi trovy konania vo výške 9,20 Eur a trovy právneho zastúpenia vo výške 25,43 Eur k rukám právneho zástupcu navrhovateľa na jeho účet vedený v BRE Bank SA - pobočka zahraničnej banky mBank v Slovenskej republike, číslo účtu: XXXXXXXXXXX/XXXX, a to do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa návrhom doručeným súdu dňa 20. 12. 2013 domáhal voči odporcovi zaplatenia sumy 550,00 Eur s príslušenstvom. V návrhu uviedol, že dňa 23. 12. 2011 uzavrel s odporcom zmluvu o úvere Č.. XXXXXXXXXXX (ďalej len „zmluva“), predmetom ktorej bol úver vo výške 400,00 Eur a poplatok za správu úveru vo výške 152,00 Eur. Odporca mal splatiť úver v trinástich mesačných splátkach, pričom prvé tri splátky predstavovali sumu vo výške 2,00 Eur mesačne a zvyšných desať splátok predstavovalo sumu po 54,60 Eur mesačne. Odporca celkovo zaplatil 2,00 Eur. Posledná splátka bola uhradená dňa 23. 12. 2011. Vzhľadom na to, že odporca neplnil riadne a včas v zmysle splátkového kalendára, navrhovateľ mu oznámil stratu výhody splátok. V oznámení o zosplatnení záväzku zo dňa 25. 06. 2012 navrhovateľ oznámil odporcovi, že celý dlh (zahŕňujúci nesplatenú časť úveru a poplatku za správu úveru) sa stal splatným ku dňu 03. 05. 2012. Po zosplatnení záväzku odporca už nič neuhradil. Dĺžná čiastka predstavuje rozdiel medzi poskytnutým úverom spolu s poplatkom za správu úveru v celkovej sume 552,00 Eur a čiastkou vo výške 2,00 Eur, t. j. 550,00 Eur. Pre prípad porušenia podmienok zmluvy sa odporca zaviazal zaplatiť aj zmluvnú pokutu vo výške 3,30 % z istiny úveru, a to za každý začatý kalendárny mesiac omeškania až do zaplatenia celkovej dlžnej čiastky, pričom zmluvná pokuta je splatná v okamihu, keď sa odporca dostal do omeškania s úhradou ktorejkoľvek splátky. Keďže istina je vo výške 400,00 Eur, tak dohodnutá mesačná zmluvná pokuta je vo výške 13,20 Eur (t. j. 3,30 % x 400,00 Eur = 13,20 Eur). Odporca je povinný uhradiť zmluvnú pokutu za každý začatý mesiac omeškania až do

zaplatenia celkovej dlžnej čiastky. Na základe uvedeného sa navrhovateľ domáhal zaplatenia sumy vo výške 550,00 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 550,00 Eur od 04. 05. 2012 až do zaplatenia, zaplatenia zmluvnej pokuty vo výške 92,40 Eur a náhrady trov konania.

Súd vykonal šetrenie pobytu odporcu lustráciou v registri obyvateľov, šetrením na úrade práce a prešetrením pobytu odporcu policajným zborom. Nakoľko sa súdu nepodarilo zistiť adresu, na ktorej sa zdržiava odporca, súd uznesením č. k. 7C/41/2014 - 42 zo dňa 28. 04. 2014 ustanovil za opatrovníka zamestnanca súdu.

Opatrovník odporcu sa k návrhu nevyjadril.

Postupom podľa § 101 ods. 2 O. s. p. súd vec prejednal a rozhodol v neprítomnosti navrhovateľa, ktorý svoju neúčasť na pojednávaní ospravedlnil, a v neprítomnosti opatrovníka odporcu, ktorý sa na pojednávanie nedostavil a svoju neúčasť ani neospravedlnil. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi predloženými navrhovateľom a zistil tento skutkový stav:

Z predložených listinných dôkazov vyplýva, že zmluva o úvere č. 420113408 bola medzi navrhovateľom a odporcom uzavretá dňa 23. 12. 2011. Predmetom zmluvy bolo poskytnutie úveru vo výške 400,00 Eur a poplatok za správu úveru vo výške 152,00 Eur. Odporca mal zaplatiť úver v trinástich mesačných splátkach, kde prvé tri splátky boli vo výške po 2,00 Eur a ďalších desať splátok vo výške po 54,60 Eur. Prvá splátka mala byť zaplatená k 10. dňu po uzavretí zmluvy a každá ďalšia k 30. dňu po splatnosti predchádzajúcej splátky. V zmluve bola dohodnutá priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov pri splatnosti úveru trinásť mesiacov vo výške 45,66 %. Úver bol poskytnutý za celkový úrok vo výške 20 % z istiny pri úvere poskytnutom na trinásť mesiacov. Ročná percentuálna miera nákladov bola uvedená v obchodných podmienkach v bode 1. a pri úvere so splatnosťou trinásť mesiacov predstavovala výšku 67,70 %.

Výzvou zo dňa 23. 05. 2012 navrhovateľ vyzval odporcu na zaplatenie dlžnej sumy vo výške 113,20 Eur s tým, že ak nezaplatí túto pohľadávku, navrhovateľ požiada o zaplatenie celej pohľadávky. Listom zo dňa 25. 06. 2012 oznámil navrhovateľ odporcovi, že v súlade so zmluvnými podmienkami zosplatnil celý dlh vo výške 550,00 Eur ku dňu 03. 05. 2012, spolu s náhradou nákladov vynaložených navrhovateľom v súvislosti s vymáhaním pohľadávky vo výške 80,00 Eur a so zmluvnou pokutou vo výške 24,60 Eur za každý začatý mesiac omeškania.

Navrhovateľ podaním doručeným súdu dňa 04. 04. 2014 vzal návrh v časti zaplatenia zmluvnej pokuty späť. Vo svojom vyjadrení doručenom súdu dňa 10. 04. 2014 uviedol, že poskytol odporcovi úver vo výške 400,00 Eur za celkový poplatok vo výške 152,00 Eur. Odporca zaplatil jednu splátku v celkovej výške 2,00 Eur. Prvé tri splátky pozostávajú z istiny vo výške 1,45 Eur, z úroku vo výške 0,29 Eur a z odplaty vo výške 0,26 Eur. Splátky 4. - 13. pozostávajú z istiny vo výške 39,57 Eur, z úroku vo výške 7,91 Eur a z odplaty vo výške 7,12 Eur. Odporca tak uhradil len 1,45 Eur na istinu, 0,29 Eur na úrok a 0,26 Eur na odplatu, spolu 2,00 Eur. Odporca má ešte uhradiť istinu vo výške 398,65 Eur, zmluvný úrok vo výške 79,71 Eur a odplatu vo výške 71,74 Eur, spolu sumu vo výške 550,00 Eur. Navrhovateľ žiadal od odporcu vrátiť celý dlh po uplynutí troch mesiacov od omeškania od splatnosti 2. splátky v plnej výške na základe bodu 1. obchodných podmienok. Celý dlh bol zosplatnený ku dňu 03. 05. 2012, nakoľko odporca sa dostal do omeškania troch mesiacov s úhradou druhej splátky.

Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že účastníci konania uzavreli zmluvu dňa 16. 11. 2011 v zmysle zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“). Z predloženej zmluvy súd zistil, že účelom zmluvy bolo poskytnutie finančných prostriedkov vo forme úveru vo výške 400,00 Eur. Účastníci zmluvy sa tiež dohodli na poplatku za správu úveru vo výške 152,00 Eur. Poskytnuté finančné prostriedky mal odporca splácať v trinástich mesačných splátkach. Súd mal vykonaným dokazovaním za preukázané, že na strane poskytovateľa (navrhovateľa) je podnikateľ a na strane príjemcu služieb (odporcu) ide o fyzickú osobu. Z hľadiska povahy subjektov ide však o vzťah obchodnoprávny, pretože v zmysle § 261 ods. 6 písm. d) Obchodného zákonníka je zmluva o úvere absolútnym obchodom. To znamená, že záväzkové vzťahy z takej zmluvy sa bez ohľadu na povahu účastníkov spravujú Obchodným zákonníkom. Preto súd na záväzkový vzťah medzi navrhovateľom a odporcom založený zmluvou o úvere použil príslušné ustanovenia Obchodného zákonníka.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 261 ods. 6 písm. d) Obchodného zákonníka touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy zo zmluvy o predaji podniku alebo jeho častí (§ 476), zmluvy o úvere (§ 497), zmluvy o kontrolnej činnosti (§ 591), zasielateľskej zmluvy (§ 601), zmluvy o prevádzke dopravného prostriedku (§ 638), zmluvy o tichom spoločenstve (§ 673), zmluvy o otvorení akreditívu (§ 682), zmluvy o inkase (§ 692), zmluvy o bankovom uložení vecí (§ 700), zmluvy o bežnom účte (§ 708) a zmluvy o vkladovom účte (§ 716).

Podľa § 369 ods. 1 a 3 Obchodného zákonníka, ak je dlžník v omeškaní so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti, vzniká veriteľovi, ktorý si splnil svoje zákonné a zmluvné povinnosti, právo požadovať z nezaplatenej sumy úroky z omeškania vo výške dohodnutej v zmluve, a to bez potreby osobitného upozornenia. Ak záväzok vznikol zo spotrebiteľskej zmluvy a dlžníkom je spotrebiteľ, možno dohodnúť úroky z omeškania najviac do výšky ustanovenej podľa predpisov občianskeho práva.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

Podľa § 786k ods. 2 Obchodného zákonníka práva a povinnosti zo zodpovednosti za porušenie záväzkov zo zmlúv uzavretých pred 1. februárom 2013 sa spravujú podľa predpisov účinných do 31. januára 2013.

Podľa § 1 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

Podľa § 1 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 9 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

Podľa § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové

sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok.

Podľa § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1,

b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

Podľa § 96 ods. 1 O. s. p. navrhovateľ môže vziať za konania späť návrh na jeho začatie, a to sčasti alebo celkom. Ak je návrh vzatý späť celkom, súd konanie zastaví. Ak je návrh vzatý späť sčasti, súd konanie zastaví v tejto časti.

Súd konštatuje, že zmluva zo dňa 23. 12. 2011 má písomnú formu, ale v zmluve chýbajú obligatórne náležitosti. Konkrétne ide o dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru (§ 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch), ročnú percentuálnu mieru nákladov (§ 9 ods. 2 písm. j) zákona o spotrebiteľských úveroch) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia (§ 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch) a priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov (§ 9 ods. 2 písm. y) zákona o spotrebiteľských úveroch), v dôsledku sa poskytnutý úver považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Pokiaľ ide o konečnú splatnosť úveru, vyžaduje sa časová (dátumová) špecifikácia konečnej splatnosti úveru, ktorá je dodávateľom určená na základe vstupných údajov (týmto sú: dátum poskytnutia úveru spotrebiteľovi, splatnosť prvej splátky, frekvencia, výška a počet splátok). Je potom úlohou dodávateľa, aby uvedené vstupné údaje matematicko-logickými operáciami premietol do konkrétneho (jedného) časového údaja, ktorý bude konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru predstavovať.

Pokiaľ ide o ročnú percentuálnu mieru nákladov a priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov súd je toho názoru, že pojem „ročná“ predstavuje dobu dvanástich mesiacov (t. j. jeden rok), a nie dobu trinástich mesiacov. Údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov je uvedený len v obchodných podmienkach (bod 1.). Ide teda o formuláciu z obchodných podmienok, ktoré zodpovedajú relatívne samostatnému dokumentu, ktorý by sa mal týkať viacerých zmlúv so zhodným obsahovým prvkom. Preto, aj keď ide o formuláciu na druhej strane základného textu zmluvy, táto formulácia nie je dostatočne prehľadná pre účel informovania spotrebiteľa, aby si uvedomil, aké náklady vyplývajú zo záväzných ustanovení konkrétnej zmluvy.

Po zohľadnení vyššie uvedených skutočností súd dospel k záveru, že poskytnutý úver je bez poplatkov a bez úrokov v zmysle ustanovenia § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch.

Predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere vykazuje znaky hromadného predloženia spotrebiteľovi zo strany dodávateľa, preto súd zároveň právne podriadil hodnotenie tejto zmluvy aj ustanoveniam § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. Právnu úpravu spotrebiteľských zmlúv súd interpretuje ako

systematicky špecifický okruh ustanovení o prejave vôle vedúci k materiálnej ochrane spotrebiteľov pred podmienkami, ktoré zákon označuje ako neprijateľné. Teda podľa interpretácie súdu ako bežne nepredvídateľné u obstarania tovaru alebo služby, ak neboli individuálne dojednané, a s ohľadom na pozornosť, čas a energiu, akú môže spotrebiteľ tomuto bežnému obstaraniu venovať. V tomto fakticky zákon uprednostňuje úpravu vzájomných zmluvných práv a povinností v hlavných ustanoveniach zmluvy, a to určito, jasne, zrozumiteľne (§ 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Automatické preskúmanie platnosti týchto podmienok súdom navyše podľa názoru súdu znamená, že ich platnosť je súčasťou samotného „spor o právo“ aj bez ohľadu na vzdelanostné alebo sociálne postavenie spotrebiteľa. Právnym následkom tohto právneho preskúmania by mohlo byť nepriznanie časti plnenia ako neprijateľnej zmluvnej podmienky, ktorá by bola z toho dôvodu bola absolútne neplatná. Jedným z takýchto vedľajších dojednaní je aj zmluvná pokuta. Navrhovateľ podľa bodu 3 obchodných podmienok odôvodňuje žalobu právom na zaplatenie zmluvnej pokuty formálne dojednanej mesačne, t. j. ktorá mala narastať v čase, začínajúc každým aj začatým mesiacom omeškania až do zaplatenia celkovej dlžnej čiastky, a to s výpočtom $3,30 \% \times 400,00 \text{ Eur} = 13,20 \text{ Eur}$ mesačne. Celé toto zmluvné ustanovenie súd hodnotí ako absolútne neplatné, osobitne aj ako nevyvážené v neprospech spotrebiteľa v zmluve spotrebiteľského charakteru, keď zmluvná pokuta ako spôsob zabezpečenia pohľadávky má narastať v čase. Navyše ako súd uviedol vyššie, celý tento úver považuje za bezúročný a bez poplatkov a tento následok sa podľa názoru súdu spravodlivo širšie vzťahuje aj na ustanovenia o zabezpečení zmluvy.

Ak bol odporcovi poskytnutý úver vo výške 400,00 Eur a odporca zaplatil celkovo sumu vo výške 2,00 Eur a úver je bezúročný a bez poplatkov, odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi sumu vo výške 398,00 Eur (t. j. 400,00 Eur - 2,00 Eur). Pokiaľ ide o poplatok za správu úveru, súd nemohol odporcov zaviazat' na zaplatenie tohto poplatku. Jednak z dôvodu, že sa jedná o poplatok, pričom úver je bez poplatkov, ale tiež z toho dôvodu, že poplatok za správu úveru nemá charakter celkových nákladov spotrebiteľa v zmysle ustanovenia § 2 písm. g) zákona o spotrebiteľských úveroch (celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom sú všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov). Navrhovateľ síce uviedol, že poplatok za správu úveru predstavuje úrok a ďalšie poplatky, avšak ani v zmluve, ani v žiadnej inej súčasti zmluvy (napr. cenník poplatkov) sa nenachádza žiadny údaj, o aké poplatky a v akej výške sa jedná. Preto súd navrhovateľovi poplatok za správu úveru vôbec nepriznal.

V časti zaplatenia zmluvnej pokuty vo výške 92,40 Eur súd zastavil konanie vzhľadom na späťvzatie návrhu v tejto časti.

Súd preto v časti zaplatenia sumy vo výške 398,00 Eur s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne od 04. 05. 2012 až do zaplatenia vyhovel návrhu navrhovateľa a vo zvyšku zamietol z dôvodu, že poskytnutú úver považuje súd za bezúročný a bez poplatkov.

O trovách konania súd rozhodol v zmysle ustanovenia § 142 ods. 2 O. s. p., v zmysle ktorého ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

V danom prípade mal navrhovateľ úspech v rozsahu 61,95 % (t. j. súd mu priznal sumu 398,00 Eur z uplatnenej sumy vo výške 642,40 Eur = 550,00 Eur + 92,40 Eur). Odporca potom bol úspešný v rozsahu 38,05 %. Miera úspechu navrhovateľa predstavuje 23,90 %. Z uvedenej miery možno priznať navrhovateľovi náhradu trov konania. Navrhovateľ si uplatnil a vyčíslil trovy konania vo výške 38,50 Eur a trovy právneho zastúpenia vo výške 106,39 Eur (2 x 36,52 Eur + 2 x režijný paušál á 7,81 Eur + 20 %DPH). Podľa miery úspechu možno navrhovateľovi priznať trovy konania vo výške 9,20 Eur (t. j. 23,90 % x 38,50 Eur) a trovy právneho zastúpenia vo výške 25,43 Eur (t. j. 23,90 % x 106,39 Eur). Späťvzatie návrhu navrhovateľom v časti zaplatenia zmluvnej pokuty pripísal súd za vinu navrhovateľovi, pretože v tejto časti bol návrh podaný bezdôvodne (§ 146 ods. 2 O. s. p.). Dohodu o zmluvnej pokute súd považuje za neprijateľnú zmluvnú podmienku z dôvodov uvedených vyššie. Odporca si trovy konania ani neuplatnil, ani nevyčíslil.

Na základe uvedeného súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne vo vyhotovení trojmo na tunajší súd.

V odvolaní musí byť uvedené, kto ho robí, ktorému súdu je určené, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, ktorej veci sa týka, v akom rozsahu ho napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup okresného súdu považuje za nesprávny, čoho sa odvolateľ domáha (ako má odvolací súd rozhodnúť), uviesť dátum a podpis. Odvolanie treba predložiť v troch rovnopisoch, inak súd zhotoví kópie na trovy odvolateľa.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O. s. p.,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy,
- d) súd prvého stupňa dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam na základe vykonaných dôkazov,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a - sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu, v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, odvolateľ nebol poučený podľa § 120 ods. 4 O. s. p., odvolateľ bez svojej viny nemohol predložiť alebo označiť dôkazy do rozhodnutia súdu prvého stupňa),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný rozsudok, môže oprávnený podať návrh na výkon exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) v znení neskorších zákonov.